

בית המשפט המחוזי בחיפה
מירב נ' תמר העמקים בע"מ
ת"צ 50819-04-17
סוג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
תאריך פתיחה: 30 אפריל 2017
רמת חיסיין: פוזח לציבור

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי חיפה

שמות הצדדים: 1. מירב מרגלית, באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס- מ.ר. 63280

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

תמר העמקים בע"מ, 514455674 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם:

עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב אלמוג 20/1, חיפה

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כלל צרכני המשיבה; מועד הגשת הבקשה: 29/04/2017; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק; תמצית הבקשה לאישור התובענה: האם הופר החוק; הסעד המבוקש: כספי/עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעות של כל הנמנים עם הקבוצה: 6,150,000 [סה"כ 20 מילים];

החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כלל צרכני המשיבה; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעדים הנתבעים: כספי/עשה [סה"כ 20 מילים];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

¹ פורסם ק"ח תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

בית המשפט המחוזי בחיפה
מירב ג' חמר העמקים בע"מ
ת"צ 50819-04-17
סוג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
תאריך פתיחה: 30 אפריל 2017
רמת הדיסיון: פתוח לציבור

בית המשפט המחוזי בחיפה

בעניין:

מירב מרגלית ת.ז. 033453143
ע"י ב"כ עו"ד ניזאר טנוס ואח'
טנוס עורכי דין – חברת עורכי דין
מרח' אלמוג 20/1, חיפה, 354004
טל' 04-8880860 פקס' 04-6801900

התובעת

ג . ג . ד

תמר העמקים בע"מ ח.פ. 514455674
מפעלים אזוריים, בית שאן 10800

הנתבעת

מהות התביעה: כספית, עשיית עושר ולא במשפט, הפרת חובה תקוקה, פגיעה באוטונומיה

הצרכנית, הצהרתית

סכום התביעה האישית: 664 ש"ח

סכום התביעה לכל חברי הקבוצה: 6,150,000 ₪.

כתב תביעה

כללי

1. עניינה של התובענה – הטעייה חמורה של לקוחות הנתבעת על ידי הצגת מוצרי הנתבעת המפורטים בס' 9 בהמשך ככאלה שאינם מכילים חומר משמר וע"י הצגתם כטבעיים בעוד שבפועל, בעקבות בדיקות מעבדה, התברר כי מדובר במצג שווא וכי המוצרים מכילים חומר משמר.

הצדדים

2. התובעת נשואה ואמא לשני ילדים קטנים. משפחת התובעת דוגלת באורח חיים בריא ומקפידה על אכילת מזון אורגני שאינו מעובד ובכלל זה שאינו מכיל חומרים משמרים מכל סוג שהוא.

3. עד לחודש אוגוסט 2014 נהגה התובעת לרכוש את מוצרי הנתבעת המפורט בס' 9 בהמשך (להלן: "המוצרים" או "מוצרי הנתבעת").

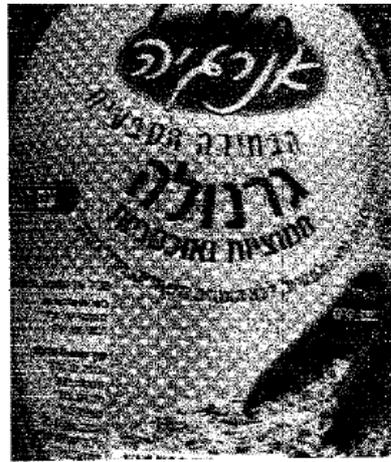
4. קבוצת התובעים בשמה מוגשת התביעה כוללת את כל הפרטים אשר רכשו את מוצרי הנתבעת המפורטים בסי' 9 בהמשך בהסתמך על המצג המטעה החל משבע השנים שלפני הגשת כתב התביעה זה ו/או מועד תחילת שיווק המוצרים, לפי המאוחר.
5. הנתבעת הינה חברת פרטית שהתאגדה כדין בישראל המייצרת את המוצרים המפורטים בסי' 9 בהמשך.

רקע עובדתי

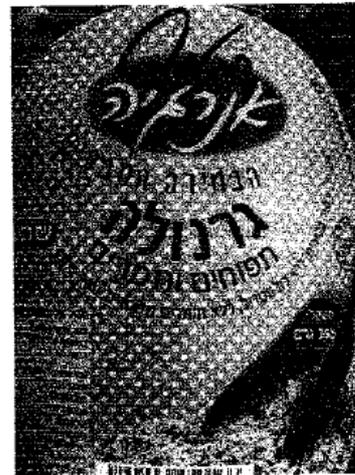
6. התובעת כאמור מקפידה על תזונה בריאה ומשתדלת להימנע מצריכת מזון מעובד ובעיקר מצריכת מזון המכיל חומרים משמרים. כחלק מתפריט תזונת משפחתה נוהגת התובעת לרכוש מוצרי גרנולה מסוגים שונים שאינם מכילים חומרים משמרים. ככלל, לִמְדָה התובעת על תכולת המוצרים שרוכשת היא מקריאת הכיתוב שעל גביהם.
7. במהלך שנת 2014 בקשה התובעת לרכוש גרנולה העונה לשם "גרנולה עם חלבה, תמרים ושקדים" תחת המותג לייף-וולנט (להלן: "הגרנולה של לייף"). למקרא התווית שעל גבי מוצר זה התברר לתובעת כי הגרנולה של לייף מכילה חומר משמר סולפיט (E220). לשון הכיתוב הייתה: "... חומר משמר סולפיט (E220) מקורו בפירות היבשים". לאור זאת, לא רכשה התובעת מוצר זה.
8. בתובעת, ששמחה על הוגנותה של משווקת הגרנולה של לייף, התעוררה השאלה האם בגרנולות שנהגת היא לרכוש מצוי חומר משמר שמקורו בפירות היבשים למרות שאין איזכור לכך על גבי אריזות המוצרים. התובעת חששה כי במשך שנים צורכת היא את מוצרי הנתבעת בהסתמך על מצג שווא, לפיו אין המוצרים מכיל חומר משמר וזאת, בניגוד למצב הדברים לאשורו. לצורך ברור העניין פנתה התובעת לח"מ.
9. המוצרים אותם נוהגת התובעת לרכוש שאינם מכילים חומר משמר כביכול ע"פ הודעת הנתבעת הם כדלקמן:

שם המותג	ברקוד	כיתוב על גבי המוצר
חטיף אנרגיה - גרנולה חמוציות ואוכמניות (להלן: "החמוציות ואוכמניות")	7290006450159	כיתוב בחזית "טבעי... ללא חומרים משמרים"
חטיף אנרגיה - גרנולה תפוחים ותמרים (להלן: "תפוחים ותמרים")	7290006450166	

חמוציות ואוכמניות -

תפוחים ותמרים –

10. ככלל, מוצרי הנתבעת נשאו התביעה נרכשים ע"י צרכנים המנהלים אורח חיים בריא.
11. לצורך תבירור נשלחו המוצרים לבדיקה במעבדת GENIEUS שבקרמלינגטון אנגליה.¹ המוצרים נשלחו באריזות מקוריות סגורות. לצורך השוואה נשלחה לבדיקה גם הגרמולה של לייף שכאמור, בניגוד למוצרי הנתבעת, מצויין על גבי אריזתה כי ברכיביה מצוי חומר משמר.
12. מעבדת GENIEUS ביצעה את הבדיקות באמצעות מעבדת ILS Ltd שבדרבי אנגליה.² למעבדה הסמכה של ה-UKAS (United Kingdom Accreditation Service). הבדיקות בוצעו בשיטת "Monier Willams" (להלן: "הבדיקה"). יוער כי מדובר באותה שיטת בדיקה הנהוגה במכון התקנים בישראל.

¹ ניתן לראות את אתר האינטרנט של המעבדה בקישור זה - [/http://www.geneiuslabs.co.uk/index.php](http://www.geneiuslabs.co.uk/index.php)

² ניתן לראות את אתר האינטרנט של המעבדה בקישור זה - [/http://www.ils-limited.co.uk/about-us](http://www.ils-limited.co.uk/about-us)

*** העתק תעודת ההסמכה של מעבדת ILS צורף לבקשה לאישור ניהול התביעה כייצוגית (להלן: "הבקשה") וסומן "ב". העתק רשימת הבדיקות המבוצעות ע"י המעבדה המאושרות ע"י ה-UKAS צורף וסומן: "ג" (הבדיקה שבוצעה מופיעה בעמ' 5 לרשימה)

העתק נוהל ביצוע הבדיקה צורף וסומן: "ד"

13. בתאריך 21.8.14 התקבלו תוצאות הבדיקות שהדגימו כי המוצרים שנבדקו מכילים דו תחמוצת הגופרית כמפורט בטבלה -

שם המותג	ערכי חומר משמר (PPM)	ערכי חומר משמר (PPM) בגרנולה של לייף
חטיף אנרגיה - גרנולה חמוציות ואוכמניות	3.63	
חטיף אנרגיה - גרנולה חמוציות ואוכמניות	2.99	3.34

*** העתק דוחות המעבדה צורפו לבקשה. העתק דוחות המעבדה המתייחסים למוצרי המשיבה סומנו: "ה/1" ו-"ה/2". העתק דו"ח המעבדה המתייחס לגרנולה של לייף סומן: "ו"

הטיעון המשפטי

14. מהאמור לעיל עולה כי כל מוצרי הנתבעת שפורטו בסי 9 לעיל מכילים חומר משמר. למרות זאת, בניגוד גמור למצב הדברים לאשורו, בחרה הנתבעת לציין מפורשות כי המוצרים אינם מכילים חומר זה. לא למותר לציין כי במוצר מקביל למוצרי הנתבעת, בגרנולה של לייף, באותם ערכים בקירוב של חומר משמר ואף בערך נמוך מזה שנמצא במוצרי הנתבעת, צויין על גביו כי הוא מכיל חומר משמר.

15. אין ספק שבהתנהלות הנתבעת - שמות התואר בהם בחרה הנתבעת לכנות את מוצריה "ללא חומר משמר" ו-"טבעי"; באופן הכיתוב ובצורתו הגרפית, גופן גדול ומעוצב, ביקשה היא כי הצרכן הסביר יבין כי אין במוצרים חומר משמר כלל מתוך מטרה להשיא את רווחיה.

מצג הנתבעת האמור מטעה וחוטא לאמת ויש בו הפרה בוטה של הוראות הדין כפי שיפורט בהמשך.

16. בהתנהלות הנתבעת השיגה היא ועדיין משיגה רווח על גבם של הצרכנים באופן שאינו הוגן תוך שהיא מטעה אותם ורומסת בגסות את זכויותיהם ואמונותיהם. לא למותר לציין כי המוצרים נשוא הבקשה נחשבים "מוצרי בדיאות" כאשר אוכלוסיית היעד שצורכת אותם מקפידה הקפדה יתרה על מרכיבי מזונה.

יפים דברי כבי השופטת נאור בעניין תופיק ראבי נגד תנובה³ בערעור שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי לאשר את התובענה כייצוגית -

³ טא 1338/97 תטבה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי, נו (4) 673 (פורסם בנבו, 19.05.2003)

"זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה יימנעו. מי שרוצה למשל לצרוך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג תוך הטעיה איננו כזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצורך רק מזון אורגני, והתברר לו בדיעבד שמזון שפורסם כמזון אורגני איננו כזה. מי שמבקש לקנות חלב דל שומן דווקא לא יסכין עם כד שימכרו לו חוד הנומיה חלב ישרי וכווי"

השומן גבוה, ולהפך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבטאות לעתים את האידאולוגיה שהוא מאמין בה כדרך לחיים נכונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הכשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שמבקש לשמור על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. " (החדגשות אינן במקור – הח"מ).

הפרת חובה חקוקה

17. בהתאם לסי' 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "פקודת הנזיקין") נקבע:
- (א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.
- (ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני.
18. ע"פ פסיקת בית המשפט העליון נקבע⁴ כי יסודות עוללת הפרת חובה חקוקה הינם; קיום חובה המוטלת על המזיק מכח חיקוק; החיקוק נועד לטובתו של הניזוק; המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; ההפרה גרמה לניזוק נזק; הנזק הנגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.
19. התובעת תטען כי הנתבעת הפרה את החובות הקבועות בהוראות הדין הבאות –
- 19.1. בהתאם לתקנה 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון)(תוספי מזון). תשס"א-2001 (להלן: "תקנות תוספי מזון") נקבע כדלקמן:
- "(א) מזון ארוז מראש המכיל תוסף מזון מן המפורטים בתוספת הראשונה (בתוספת הראשונה נכלל תוסף המזון זו תחמוצת הגפרית Sulphur dioxide – הוספה שלי ש.ר.) יסומן ברשימת הרכיבים שבו, בשם

⁴ עא 145/80 שלמה ועקיני נ' המועצה המקומית, בית שמש, לו (1) 113 (פורסם בנבו, 09.11.1982)

תוסף המזון וכן באחד משמות הקבוצות המפורטות בתוספת השניה בהתאם למטרתו הטכנולוגית העיקרית.

...

(ג) מזון לא יסומן במילים "בלא" תוסף מזון או קבוצת תוספי מזון כמפורט בתוספת השניה, זולת אם המזון אמנם אינו מכיל את תוסף המזון או חוסם מזון מנוגד להוראות המפורטות בתוספת השניה.

19.2. בהתאם לסעיף 2(א) לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט-1998 נקבע:

"סימון מוצר מזון ארוז מראש יהיה כמפורט בתקן ישראלי ת"י 1145 - סימון מזון ארוז מראש..."

בסעיף 3.3 לתקן ישראלי - ת"י 1145 (להלן: "התקן") נקבע:

"כל סימון יהיה נכון לא מטעה וניתן להוכחה"

ובסעיף 8.2 לתקן נקבע:

"..מותר להוסיף לשם הקבוצתי או לשם המיוחד אחד מהכינויים שלהלן, בהתאם למפורט בנספח ג':

"טבעי" או טבעיים"

"..."

ובס' 2.3 לנספח ג' לתקן נקבע:

"מזון המכיל רכיב כלשהו שאינו "רכיב טבעי" (לדוגמה: חומר טעם וריח מלאכותי) אסור לסמנו בכינוי "טבעי" או בכינוי "מרכיבים טבעיים", אולם מותר לציין, ברשימת הרכיבים שלו בלבד, את המילה "טבעי" לכל רכיב שהוא "רכיב טבעי".

*** העתק תקן ישראלי - ת"י 1145 צורף לבקשה וסומן: "ז"

19.3. התובעת תטען כי מתיאור העובדות שתוארו לעיל עולה כי הנתבעת הפרה את חובותיה כדלקמן -

החובה לסמן את הימצאות החומר המשמר במזון; החובה שלא לסמן את מוצריה במילה "ללא" בצמידות למילים חומרים משמרים; החובה שלא לסמן סימון מטעה ואת החובה שלא לסמן את מוצריה ככאלה המכילים חומרים טבעיים בלבד.

לכן מתקיימים יסודות העולה שנקבעו בפסיקה - קיום החובה והפרתה. כן תטען התובעת - כי הוראות הדין נועדו לטובתה של התובעת ולטובת יתר חברי הקבוצה, כי ההפרה גרמה לה ולחברי הקבוצה נזק כפי שיפורט בהמשך ונזק זה הוא מהסוג אליו נתכוון החיקוק - כך שמתקיימים בנסיבות העניין כל יסודות העולה.

חוק הגנת הצרכן

20. בהתאם לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1982 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") נקבע:

"(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות.

(2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;

"...

ובסי' 4א) לחוק נקבע –

"(א) עוסק חייב לגלות לצרכן –

(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) "...

21. על הגדרת ההטעיה שבחוק הגנת הצרכן עמדה כב' השופטת שטרסברג-כהן בעניין ארד נגד בזק⁵:

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: איגילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם"

22. ע"פ פסיקת בית המשפט העליון נקבע⁶ כי ע"מ שהטעיה צרכנית תקים עילה (אישית או ייצוגית) לקבלת טעד כספי על שלושה יסודות להתמלא: פרסום מפר (ע"י הוכחת אחד מאיסורי החטעיה הקבועים בחוק), התקיימותו של נזק ו"קשר סיבתי צרכני".

עוד נקבע בפסיקה⁷, כי איסור החטעיה הקבוע בחוק הגנת הצרכן חל גם על דבר שעלול להטעות ואפילו שלא הייתה בסופו של דבר הטעיה בפועל. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בארד נגד בזק –

"אין דין עילת החטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור החטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת החטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת

⁵ רעא 2837/98 שלום ארד נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, נד (1) 600 (פורסם בנבו, 02.03.2000) (להלן: "עניין ארד נגד בזק")

⁶ דנא 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, נז (6) 385 (פורסם בנבו, 11.08.2003)

⁷ ראה הערה 5 לעיל

הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר... העלול להטעות צרכן" גם עם הלה לא הוטעה בפועל".

23. התובעת טטען כי הנתבעת הטעתה אותה ואת יתר לקוחותיה לגבי הטיב, המחור והמרכיבים של המוצרים בציינה כי אלה אינם מכילים חומרים משמרים וכי מכילים הם חומרים טבעיים בלבד, לתובעת ויתר לקוחות הנתבעת נגרם נזק בדמות פגיעה באוטונומיה האישית והזכות לכבוד לאור העובדה שלא ניתן לחם מידע אמין ורלוונטי, נהפוך הוא. הנזק שנגרם כאמור נבע כתוצאה ישירה מהחסתמכות על מצג השווא של הנתבעת. מהאמור לעיל עולה כי בנסיבות העניין מתמלאים שלושת היסודות שנקבעו בפסיקה.

בנוסף, לא רק שאסור היה לנתבעת לציין כי המוצרים אינם מכילים חומר משמר חובה היה עליה לציין כי הם מכילים חומר זה מאחר ומדובר בתכונה המפחיתה את ערכם של המוצרים. ודוק, מדובר כאמור במזון הנחשב "בריאותי" ונצרך ע"י צרכנים הנמנעים מלצרוך חומרים משמרים כך שבעובדה שהמוצרים מכילים חומר משמר יש בה, בנסיבות העניין, להפחית את ערך המוצרים בצורה משמעותית. כן, ככל שעובדה זו הייתה ידועה לתובעת וליתר לקוחות הנתבעת, ודאי שידעה זו הייתה משפיעה על החלטתם לרכוש את מוצר הנתבעת, אם לאו.

פקודת הניזקין

24. בהתאם לס' 56 לפקודת הניזקין נקבע:
- "תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי החיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון."
25. התובעת תטען כי הנתבעת הציגה על גבי המוצרים מצג כוזב בנוגע לרכיביהם מתוך כוונה שהתובעת ויתר לקוחות הנתבעת יצרכו את המוצרים. הנתבעת ידעה כי מדובר במצג כוזב אך בחרה לעשות בו שמוש ע"מ להשפיע על רצון הצרכנים.
26. בהתאם לסעיפים 35-36 לפקודת הניזקין נקבע:
- "35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."
36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף."

27. מושכלות ראשונים⁸ כי לצורך הוכחת עוולת הרשלנות על שלושה תנאים מצטברים להתקיים – חובת זהירות מושגית וקונקרטית של המזיק כלפי הניזוק אשר תוכרע בהתאם למבחן הצפיות הקבוע בס' 36 לפקודה; הפרת חובת הזהירות על ידי המזיק; קשר סיבתי בין הפרת החובה לבין הנזק.
28. במישור היחסים שבין התובעת לנתבעת, יחסי עוסק-ללקוח, חבה הנתבעת בזהירות כלפיה אך במעשיה לא נקטה היא בזהירות כאמור. הטעייה בעת מכירת מוצר, הן מבחינה נורמטיבית והן מהבחינה הטכנית, הרי שיש בה להביא לכך שמושא ההטעייה יסבול נזק. על כן תטען התובעת כי הנתבעת חבה בנזק שגרמה בעקבות רשלנותה כלפיה וכלפי יתר חברי הקבוצה.

הרגישים לו כגון, חולי אסתמה¹⁴ ואנשים בעלי רגישות לגופרית או אלרגיה לגופרית. התופעות העלולות להגרם מחומר זה הינן בין היתר, קשיי נשימה ותסמינים אלרגיים קלים וקשים.

36. קיימת מגמה גוברת והולכת של הימנעות מצריכת חומרים משמרים וככל שאכן מוצר אינו מכיל חומרים משמרים דואגות החברות המייצרות אותו /או המשווקות אותו להדגיש נתון זה. אי הימצאות חומר משמר במזון משפיע על האטרקטיביות שלו ועל הרצון לרכשו ע"י הצרכנים.

נזקת האישי של התובעת

37. במשך שנים נהגה התובעת לרכוש את מוצרי התבועת תוך שהיא מסתמכת על מצגה לפיו אין המוצרים מכילים חומרים משמרים. התובעת שמקפידה על חזנת משפחתה במוצרים בריאים ולא מעובדים ובעיקר מקפידה שלא לצרוך מזון המכיל חומר משמר, חשה תסכול וכעס על כך שהתבועת הוליכה אותה שולל וגרמה לה לצרוך מוצרי מזון שהייתה היא בוודאות נמנעת מצריכתם ככל שהייתה יודעת מה תכולתם האמיתית.

38. עקב הפרת חוראות הדין ע"י התבועת נגרם לתובעת נזק ממוני. התובעת סבורה כי רכשה היא מוצרים באיכות נחותה באופן משמעותי ביותר מזו שהתכוונה לרכוש.

⁹ Szyszkowicz, S., Rowe, B.H., & Kaplan, G.G (2009) Ambient sulphur dioxide exposure and emergency department visits for migraine vancouver Canada, *International Journal of Occupational Medicine and Environmental Health* 2009;22(1):7-12

¹⁰ Bateman, B., et al. The effects of a double blind, placebo controlled, artificial food colourings and benzoate preservative challenge on hyperactivity in a general population sample of preschool children *Arch Dis Child* 2004;89:506-511

¹¹ Freedman, B., (1977) A dietary free from additives in the menegment of allergic disease. *Clin Allergy* 7,417-421

¹² Dengage, S., & Ruben, A. Controlled trial of cumulative behavioural effects of a common bread preservative. *Journal of Paediatrics and Child Health* Volume 38, Issue 4, pages 373-376, August 2002

¹³ Werbach, M., Nutritional influences on illness 1996, *A Sourcebook of Chemical Research*, 517. Tarzana CA: Third Line Press 1996

¹⁴ Schroecksnadel S, Jenny M, Fuchs D Sensitivity to sulphite additives. *Clin Exp Allergy*. 2010;40(4):688-9 . Steinman, H., Le Roux, M., Potter P., Sulphur dioxide sensitivity in South African asthmatic children. *S Afr Med J*. 1993;83(6):387-90

39. בנסיבות בהן רוכש צרכן מוצר באיכות ירודה מאיכות המוצר שהתכוון זכאי הוא לפיצוי בגובה המחיר ששילם במלואו או בשיעור ממנו. שיעור החשבה נקבע בין היתר לנוכח חומרת המעשים והפער שבין שווי המוצר שהוצג ובין שווי של זה שנמכר בפועל.

40. בממוצע נהגה התובעת לצרוך את מוצרי התבועת בתדירות של אחת לחודש כאשר סכום הרכישה הינו כ-23 ₪. כפי שיפורט בהמשך יש להעמיד את נזקה של התובעת על שלשה רבעים מעלות הקנייה. למיטב זכרונה של התובעת החל היא לרכוש את מוצרי התבועת לפני כ-3 שנים, לכן נזקה הממוני הינו כ-414 ₪ (חישוב - $0.75 * 23 * 12$ פעמים בשנה * 2).¹⁵

41. התנהלות התבועת גרמה לתובעת לחוש כעס ותסכול כן פגעה התבועת באוטונומיה של התובעת. הלכה היא¹⁶, כי זכותו של אדם לאוטונומיה מהווה את אחד הביטויים המרכזיים לזכותו החוקתית של כל אדם לכבוד, לחופש בחירה ביכולתו לגבש את אישיותו באופן חופשי, כרצונו, לבחור את בחירותיו הרצוניות בעצמו, לזכות ליחס הוגן ועוד ועוד.

44. הפגיעה באוטונומיה נדונה מההיבט הצרכני בעניין ראבי נ' תנובה¹⁵ שם ציין כבי' השופט די"ר בנימיני -

"עיקרה של זכות הפרט לאוטונומיה הינה הזכות לגבש את רצונו כנראה לו על פי 'טובתו': הפרט הוא המחליט על 'טובתו-שלו. 'טובתו' היא רצונו ורצונו הוא 'טובתו' זו הזכות לגבש החלטה באופן שקול, מושכל ומודע, בידיעת העובדות הנוגעות לדבר, האם להסכים למהלך מסויים... פגיעה בכבוד ובאוטונומיה של הפרט כרוכה בנזק לא-ממוני שהוא בר-פיצוי, גם בלא נזק גופני, והוא המוכר כראש נזק עצמאי, הבא בגדרו של המונח 'נזק' כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת הנזיקין... כך קבע בית המשפט העליון בעניינינו, לעניין הפגיעה באוטונומיה של הצרכן לקבוע מה יכנס לפיו ולגופו וממה ימנע..."

ובעניין ראבי נ' תנובה בדיון שהתנהל בפני כבי' בית המשפט העליון¹⁶ ציינה כבי' השופטת חיות:

"אכן, באי הגילוי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן. ובעניינינו, באי פירוט הסיליקון כאחד מרכיביו של המוצר שללה תנובה מן הצרכנים את האפשרות לבחור ולהחליט באופן מושכל האם הם מעוניינים לרכוש ולצרוך אותו. די בכך על מנת להוכיח כי הפגיעה באוטונומיה נגרמה."

וכבי' השופט עמית ציין שם:

¹⁵ התקופה שנקלחה בחשבון תחילתה כ-3 שנים לפני מועד הגשת וסיומה בחודש 08/2014, המועד בו חדלה התובעת לרכוש את מוצרי הנתבעת מאחר וגילתה כי במוצרים חומר משמר.
¹⁶ ע"א 2781/93 מיאסח עלי דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, נג (4) 526 (פורסם בנבו, 29.08.1999), ע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני מח (3) 837 (פורסם בנבו, 10.08.1994).
¹⁷ ע"א (ת"א) 1372/95 יורשי המנח תופיק ראבי ז"ל נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ (פורסם בנבו, 07.10.2008) [להלן: "ראבי נ' תנובה במחוזי"]; ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבו המנח תופיק ראבי ז"ל (פורסם בנבו, 04.12.2011) [להלן: "ראבי נ' תנובה בעליון"]

"פגיעה באוטונומיה נכללת כיום במסגרת נזק לא ממוני. הפגיעה באוטונומיה משמעה שלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל אי גילוי עניין מהותי, אך הביטוי של הפגיעה באוטונומיה הוא תחושות שליליות כמו כעס, תסכול, עלבון, גועל, זעזוע וכיו"ב."

43. התובעת תטען שבהתנהלות הנתבעת פגעה היא באופן חמור באוטונומיה שלה. הנתבעת הציגה בפני התובעת מצג חד משמעי וברור לפיו אין המוצרים מכילים חומר משמר, וכי מכילים הם חומרים טבעיים בלבד. התובעת רכשה את המוצרים אך ורק לנוכח מצג הנתבעת ומאחר וסמכה על מהימנות המידע.

44. כמו כן, סבלה התובעת מחוסר נוחות ונפגמה יכולת ההשוואה שלה לבחור מבין מוצרים דומים. יפים בהקשר זה דברי כבי' השופט קיסרי בעניין הראל נ' שטראוס¹⁹:

"התובעת טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשוות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהיה אפשרי אם המשיבות היו מסמנות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק כזה אמנם אינו נזק ממוני או רכושני, אך הוכר בפסיקה כנזק שיש לפצות עליו... אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחירי המוצרים..."

יחפון על יסוד שיקולי מחיר, איכות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, כנזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו... נזק כזה ניתן לראות כנובע הן מהפרת החובה החקוקה והן מהפרת איסור ההטעיה המיוחדות למשיבות ומשום כך אין מנוס מלדחות טענה זו של המשיבות."

45. כפי שיפורט בהרחבה בהמשך, בנסיבות דומות נפסק פיצוי שאינו ממוני בגובה 250 ש"ח (פסיקות בבית המשפט המחוזי בעניין ראבי נגד תנובה, קביעה אשר אושרה לאחר מכן ע"י בית המשפט העליון), לכן תטען התובעת כי על הנתבעת לפצותה על נזקה הלא ממוניים בסכום זה.

46. סה"כ נזקה של התובעת, הממוני וזה שאינו ממוני, הינו 664 ש"ח.

נזק חברי הקבוצה

47. בידי התובעת אין נתונים בנוגע להיקף מכירות הנתבעת ולכן הנזק הנטען יהיה על דרך האומדן. בהמשך ההליך, לאחר שיוצגו הנתונים המדויקים בנוגע למספר החברים בקבוצה והיקף מכירות המוצרים, יתוקן סכום הנזק בהתאם.

48. ע"פ מסמך שהוכן ע"י חברת נילסן שכותרתו, "מגמות בשוק מוצרי הצריכה השוטפת בישראל למחצית הראשונה של שנת 2013" שוק דגני הבוקר והגרנולה הוערך נכון ליוני 2013 ב-394 מיליון ש"ח לשנה.

*** העתק הדפים הרלוונטים בדו"ח²⁰ צורפו לבקשה וסומנו: "ח"

¹⁹ תא (חי) 1169-07 לאה הראל נ' שטראוס מחלבות בע"מ (פורסם בנבו, 20.10.2010) (להלן: "עניין הראל נ' שטראוס")
²⁰ קישור לדו"ח - Hebrew.pdf - Macro_201306 - http://www.nielsen-israel.co.il/wp-content/uploads/2013/11/Macro_201306

49. בהערכה זהירה לפיה נתח השוק של הנתבעת הינו 0.25% משוק דגני הבוקר והגרנולה הרי שהיקף מכירות המוצרים הינו כמיליון ש"ח בשנה וסה"כ, בשבע השנים שקדמו להגשת התביעה, כ-7 מיליון ש"ח.

50. להערכת התובעת, מאחר ומדובר ב"מזון בריאות" לקהל צרכנים אשר מייחס חשיבות רבה למרכיבי מזונו, הרי שניתן לומר שקהל זה **במלואו** ייחס חשיבות למצג השיקרי של הנתבעת לפיו המוצרים אינם מכילים חומרים משמרים.

להערכת התובעת, תרומת הכיתוב "ללא חומרים משמרים" ו-"טבעי" היה בו לחשפיע ב-75% לפחות על ההחלטה לרכוש את המוצרים, כמו כן, נחיתות המוצר שהייתה כוונה לרכשו לבין זה שנרכש בפועל הינה בשיעור 75% לפחות. לכן סה"כ הנזק לחברי הקבוצה הינו כ-5.25 מיליון ש"ח (חישוב: 7,000,000 * 75%).

51. בעניין כימות הנזק הלא ממוני לקבוצה, יפים דברי כב' השופטת חיות בעניין ראבי נ' תנובה בעליון:

"נוכה הקשת המגוונת של הקבוצה מבחינת הרגלי הצריכה של החלב העמיד שהכיל סיליקון ונוכה המאפיינים הנוספים של הפגיעה באוטונומיה במקרה דנן עליהם עמדנו לעיל, ובהם: עוצמת הפגיעה שניתן להעלות על הדעת גבוהות ממנה ומשך הזמן המורחב שבו..."

התחושות השליליות את חברי הקבוצה, נראה לי כי ניתן לקבל את הסך של 250 ש"ח כסכום הולם לצורך קביעת הפיצוי האישי האחיד.²¹

52. בעניין ראבי נ' תנובה, נפסק הפיצוי בשים לב כי מדובר "בהרגשת גועל" שנמשכה כ-3 חודשים בעוד בנסיבות העניין כאן, מצג השווא של הנתבעת גרם לתובעת וליתר חברי הקבוצה להכניס לגופם חומרים מהם הם נמענים במשך שנים ארוכות. לכן תטען התובעת כי פיצוי בסך 250 ש"ח כפיצוי אישי אחיד לכל אחד מחברי הקבוצה נכון מקל וחומר בעניין דנא.
53. מאחר ואין בידי התובעת נתונים בדבר מספר הצרכנים אשר רכשו את מוצרי הנתבעת, תעריך התובעת את מספרם כמנה המתקבלת מחלוקת מחזור מכירות שנתי משוער (בסך כ-1,000,000 ש"ח כאמור לעיל), בסכום קנייה שנתי משוער בסך 276,212 ש"ח כשס"כ מדובר בכ-3,600 צרכנים (חישוב: $\frac{1,000,000}{276} = 3,623$). לכן תטען התובעת כי הפיצוי שאינו ממוני לכלל הקבוצה הינו 900,000 ש"ח (חישוב: $3,600 * 250$ ש"ח).
54. מהאמור לעיל עולה כי נזקי הקבוצה, הממוניים ושאינם ממוניים, הינם 6,150,000 ש"ח.

גמול לתובעת ושכ"ט לבא כוחה

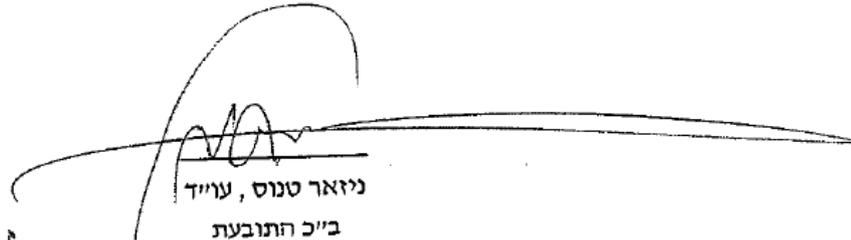
²¹ סכום הקנייה המושער חושב לפי חרגלי הצריכה השנתיים של המבקשת כ-276 ש"ח לשנה (המבקשת נהגה לרכוש כמוצר אחד של המשיבה בעלות של כ-23 ש"ח, אחת לחודש).

55. בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי הגמול לתובעת ולב"כ המייצג יקבע בשיעור מסויים מגובה ההטבה שניתנת לקבוצה. בקביעת הגמול יתבקש כבי בית המשפט להתחשב בנתונים הללו:
- (א) החוצאות שהוצאו והמשאבים הרבים שהושקעו לצורך גילוי מחדל הנתבעת, בעריכת התובענה והבקשה לאישור ניהול התביעה כייצוגית. ודוק, כאמור לעיל, מחדלי הנתבעת התגלו בעקבות מחקר עצמאי של התובעת וב"כ.
- (ב) התועלת שתצמח לחברי הקבוצה מהפסקת ההטעה ובשיווק מוצרי הנתבעת בהתאם לדין.
- (ג) מידת החשיבות הציבורית של התביעה רבה עת עוסקת היא במניעת הטעיית ציבור צרכנים מלהכניס אל גופם מזון שהם מעוניינים להימנע ממנו ושצריכתו אף מנוגדת לדרך חייהם ואמונתם.

סיכום

56. לאור סכום התביעה ומאחר ומוצרי המשיבה נרכש ע"י התובעת באיזור המרכז (איזור מגורי התובעת בתקופה הרלוונטית לתובענה), מסורה לבית המשפט המחוזי בחיפה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.
57. לכן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת פיצוי בסך 664 ש"ח ולפסוק לקבוצה פיצוי

נסך 6,150,000 ₪. כן מתבקש כבי בית המשפט לפסוק לתובעת ולבייכ גמול בשיעור מסויים מגובה ההטבה שתינתן לקבוצה.

 ניזאר טנוס, עויד
 בייכ התובעת
 טנוס עורכי דין - חברת עורכי דין

טופס 1
 (תקנה 7א(ב))

מדינת ישראל

בית משפט ה' 5/102 תאריך 3/12/17

טופס 1 - פתיחת הליך אזרחי
 (לפי תקנה 7 א(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984)

סמן במשבצת המתאימה:

1. המסמך המוגש

☐ תובענה עיקרית	☐ ערעור	☐ הודעה לצד ג'	☐ תביעה שכנגד	☐ בקשה בכתב המוגשת לפני פתיחת התיק העיקרי
☒	☐	☐	☐	☐

2. (א) סוג תיק בהליך אזרחי

☐ אביעה	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ בקשה לפי חוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008	☐ בקשה לתשלום תכוף	☐ עסקיים	☐ הגבלים	☐ מאימת וצו הגנה	☐ הטרידה	☐ פתיחה	☐ המרצת פתיחה בוררות	☐ ערר	☐ ועדת אחיד	☐ חוזה
--------------------------------	--	--	---	---------------------------------	---------------------------------	---	---------------------------------	--------------------------------	---	------------------------------	------------------------------------	-------------------------------

☐ ערעור על החלטת ועדה	☐ ערעור לפי חוק חילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950 ²	☐ ערעור על בית דין משמעותי של לשכת עורכי הדין	☐ ערעור על בית דין משמעותי של עובדי מדינה	☐ ערעור על בית דין משמעותי של רשויות מקומיות	☐ ערעור על בית דין למשמעת	☐ ערעור בחירות	☐ ערעור אזרחי	☐ ניהול רכשם של נעדרים או שבויים	☐ חיקור דין אזרחי
☐ רשות ערעור על החלטת רשם ההוצאה לפועל	☐ רשות ערעור אזרחי	☐ פשיטת רגל	☐ פירוקים	☐ עתירות אסירים	☐ ערר על פי חוק המיס, התשי"ט-1959 ³	☐ ערעור שונה אזרחי	☐ ערעור על החלטת רשם בית המשפט	☐ ערעור נוער אזרחי	☐ ערעור מיסים
			☒ התובענה "צוגית"	☐ תביעת בורות	☐ תיק אזרחי בסדר דין מקוצר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ תיק אזרחי	☐ שכירות	☐ רשות ערעור על תביעות קטנות

¹ ס"ח התנעס"ט, עמ' 98.
² ס"ח התשי"י, עמ' 162.
³ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

3. (ב) סוג תיק בהליך משפחה

☐ אימוץ	☐ אפטרופסות	☐ פסק חוץ	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ הטרדה מאימת וצו הגנה	☐ נישואין	☐ יישוב סכסוך	☐ משפחה	☐ ערעור על החלטת רשם	☐ רשות ערעור משפחה
☐ שינוי שם	☐ תביעת בורות	☐ קביעת גיל	☐ התרת נישואין	☐ תיק הסכם	☐ תיק משפחה	☐ תביעת חקקות	☐ תיק עזבונות	☐ ערעור משפחה אימוץ	

3.

סכסם התובעה (תביעות כספיות בלבד):

[Handwritten signature]

4.

סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בתי המשפט לפי תקנה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שמתפרסמת ברשומות מזמן לזמן):
 באותו התיק, והאגרה שתשולם היא האגרה הגבוהה ביותר) _____
 (באפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד)

5.

בעלי הדין- פרטי מגיש התובענה (די בציון פרטי בעל הדין הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חבר/חוסד)	מספר זהות/ מספר ה"פ	מספר טלפון	כתובת
<i>[Handwritten signature]</i>	*		

* בהתאם לתקנה 7א(ו) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התובענה "מספר זהות" כהגדרתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הטעמים לכך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר זהות, נא פרט:

6. פרטי בעל-דין שכנגד⁵ (די בציון פרטי הנתבע הראשון) קטין חסוי

שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר זהות/ מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
תמא כחמקדי	516485674		
בענין עיזבון הממלא בתיקי עדבנות בלבד)	מספר זהות	תאריך פטירה	

7. אחר:

הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007⁶ או תקנות בית המשפט לעניני משפחה (אגרות), התשנ"ו-1995⁷.

8. פרט בקשות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

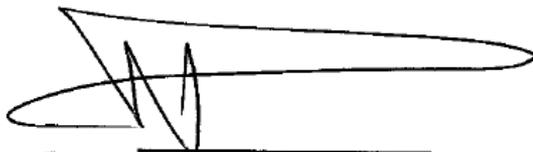
⁵ בהתאם לתקנה 9(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנתבע ימולאו עד כמה שניתן לבררם.
⁶ ק"ת התשס"ז, עמ' 720.
⁷ ק"ת התשנ"ו, עמ' 8.

מספר תיק	שם התיק	תיאור
----------	---------	-------

9. פרטי בא כוח (אם מגיש התובענה מיוצג)

שם עורך הדין (שם פרטי ושם משפחה)	שם משרד עורכי הדין	מספר רישיון	מספר פקס	מספר טלפון
גל/גל	גל/גל	6320	0546809	0546809

אני מצהיר כי ידוע לי שסעיף 4 לטופס זה משמש, בין היתר, לצורך שומת אגרת בית משפט ואני מתחייב כי אין התובענה כוללת סוגי עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

 חתימה

 תאריך

